

handling vedtagne Vædringsforslag, saa skal Commissionen træde sammen, før Veirtiden er begyndt; men man vil da strax møde den Banffelighed, at der ingen Bestemmelse findes om, hvorledes disse Valg skulle finde Sted; det vedtagne Vædringsforslag indlader sig slet ikke paa at give Bestemmelser herom, medens saadanne Bestemmelser findes i den oprindelige Lov, og tilsvarende Bestemmelser findes i andre Love, hvor denne Tanke har fundet sit Udtryk. Dette forekommer mig i og for sig, at være en uoverstige- lig Banffelighed. Dernæst er der en for- mel Banffelighed, som maaffee kan overvindes, men som dog efter min Mening er tilstede, nemlig den, at de Vedkommende skulle træde sammen som Erstatningsberettigede; men nu skulle de som saadanne tage Syn, forinden Staten har faaet Besiddelse af deres Jorder, og altsaa ere de paa den Tid, da de skulle vælges, endnu ikke „Erstatningsberettigede.“ Jeg troer ikke, at man kan optræde formelt rigtigt som Erstatningsberettiget, førend man virkelig er indtraadt i denne Kategori. Om man nu end skulde overvinde denne Banffelighed i Henseende til Synet over Veirpladsen og den daglige Dvelfesplads, saa indtræder der dog senere den store Banffelighed, at for hver Gang, der afholdes Manøvrer, hvorved andre Arealer betrædes, maa der finde en ny Sammensætning af Commissionen Sted, idet for hver Gang, dette skeer, det Medlem, der skal tiltræde Commissionen paa de Erstatningsberettigedes Vegne, skal vælges paany, nemlig vælges udenfor deres Midte, men af dem. Under alle Omstændigheder maa et saadant Valg finde Sted, hvergang en Manøvre fører Tropperne ud over den daglige Dvelfesplads, og Commissionen maa altsaa hver Gang sammensættes paany. Jeg behøver vist ikke at gjøre opmærksom paa, at man maa være overmaade ligegyldig for det Arbejde og de Udgifter, som derved forarsages Statskassen, naar man forlanger, at en saadan Bestemmelse skal gennemføres. Følgen vil blive, at man i Reglen ikke vil kunne vurdere Skaden for 8 Dage efter, at Manøvreren har fundet Sted, og at man hver Gang maa sætte et nyt Apparat i Bevægelse.

Alf de heranførte Grunde skal jeg altsaa ret meget anbefale, at Loven bringes tilbage til den Skikkelse, hvori den i sin Tid vedtoges af Rigsdagen efter dette Things udtrykkelige Dnske. Jeg skal da slutteligen endnu bemærke, at foruden alle de mere eller mindre uovervindelige Banffeligheder, som Vædringsfor- slagets Gjennemførelse vil medføre, har jeg endnu den Betænkelse, at man vil komme til at omtære det samme Object. Det er de samme Marker og det samme Areal, som have været brugte i 2 Aar, og for hvilke der har været taxeret og udbetalt visse Erstatninger, som nu skulle taxeres og vurderes paany af en anderledes sammensat Commission. Jeg troer, at det er betænkligt, naar der ikke fore- ligger nogen Grund til at antage, at Vur- deringen ikke har været correct. Forelaa der Noget derom, vilde jeg være den Første til at foreslaae, at man skulde gaae frem paa en anden Maade, men Forretningerne have tverti- mod været førte fuldstændig correct, og nu at begynde en Omtæring efter maaffee ganske andre Principer anseer jeg for meget betænke- ligt. Jeg skal derfor anbefale Vedtagelsen af det Vædringsforslag, som jeg har stillet.

Berg: Det Foredrag, vi have hørt af den høitærede Krigsminister, forekommer det mig, deler sig i to Dele. Den ene Deel gaaer ud paa at imødegaae min Motivering af det Forslag, som Thinget vedtog ved Sagens 2den Behandling, og den anden Deel gaaer ud paa at imødegaae selve Forslagets Realitet. Hvad nu angaaer den første Deel, kan det jo ansees for at være selve Sagen temmelig uvedkom- mende, hvilke Uoverensstemmelser der er mellem den høitærede Ministers og min Anskuelse om Sagen, og hvorledes vore Ord faldt ved 2den Behandling, thi Thinget har jo ikke stemt over Motiveringen af Forslaget, men over Forslaget selv. Jeg skal altsaa til denne Deel af den høitærede Ministers Foredrag kun bemærke, at naar han mener, at jeg rettede et Angreb imod den Officeer, som hidtil har været For- mand for Commissionen, da er dette fuldstæn- dig urigtigt. Jeg har kun rettet et Angreb mod det Princip, at en Mand, der stod denne Sag saa nær, skulde lede disse Forretninger som